

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.715 van 16 december 2002
in de zaak A. 53.945/X-9466.**

In zake : de n.v. CATALA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32 b 7.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CATALA op 8 oktober 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 1 juli 1993 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende verwerping van haar beroep tegen de beslissing van 15 oktober 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij haar de vergunning wordt geweigerd tot uitbreiding van een fabriek aan de Broekstraat te Sint-Pieters-Leeuw, kadastraal bekend sectie A, nrs. 437c, 438c, 439c, 440c, 442c, 443c, 499b en 513v;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 5 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DEWANDRE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat K. DE LUYCK die, loco Advocaat M. VAN BEVER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 28 juni 1991 een aanvraag indient tot het uitbreiden van een industriegebouw op een perceel gelegen aan de Broekstraat te Sint-Pieters-Leeuw, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 437c, 438c, 439c, 440c, 442c, 443c, 499s en 513v; dat het perceel overeenkomstig het bij het koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is gelegen in natuurgebied; dat, op ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw op 7 oktober 1991 de bouwvergunning weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant bij besluit van 15 oktober 1992 het door de verzoekende partij ingediende beroep verwerpt; dat op beroep van de verzoekende partij, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, op 1 juli 1993 het thans bestreden besluit neemt; dat de bestreden beslissing o.m. overweegt dat het perceel volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, deels gelegen is in natuurgebied, deels in industriegebied, dat de voorgestelde uitbreiding in natuurgebied is gesitueerd, en dat de uitbreiding van de fabrieksgebouwen aldaar

strijdig is met de bij het gewestplan vastgelegde planologische bestemming; dat de bestreden beslissing verder overweegt dat artikel 2 van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 de vergunningverlenende overheid toelaat van een gewestplan af te wijken indien de aanvraag strekt tot een ver- of herbouwing, of uitbreiding van bestaande vergunde gebouwen op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad en de verbouwing of herbouwing, of uitbreiding van bedrijfsgebouwen beperkt blijft tot een volumevermeerdering van maximaal 100 ten honderd van het bestaande volume, dat evenwel toepasselijk het vierde uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 afwijkingen van de voorschriften van een gewestplan bedoeld in artikel 45 § 2, vierde tot achtste lid, niet kunnen worden toegestaan indien de grond gelegen is in een natuurgebied, dat in bijkomende orde dient gesteld dat om redenen van stedenbouwkundig-technische aard, het inplanten van de uitbreidingsgebouwen tot in de perceelgrens, de aanvraag tevens dient afgewezen;

Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 10 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en van artikel 129 (thans artikel 190) van de Grondwet; dat zij doet gelden wat volgt :

"Doordat de bestreden beslissing uitgaat van de bestemming in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse als natuurgebied.

Terwijl het vaststaat dat de voorschriften van dit gewestplan niet bindend zijn en de burger niet tegenstelbaar zijn, daar de vereiste modaliteiten van openbaarmaking niet zijn nageleefd, en meer bepaald de orthofotoplannen met de bestaande toestand tot op heden nooit in elk gemeentehuis van het door het gewestplan bestreken gebied ter inzage werden gelegd (...).

En terwijl beroepster deze gebrekkige bekendmaking op 12 mei 1993 zelf heeft laten vaststellen door een gerechtsdeurwaarder, op de gemeentehuizen van de omringende gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Sint-Genesius-Rode en Drogenbos.

En terwijl artikel 107 van de Grondwet de rechterlijke macht gebiedt een onwettig besluit zoals een niet regelmatig bekendgemaakt gewestplan buiten toepassing te laten (...).

En terwijl de bestreden beslissing, door zich enkel te steunen op de niet-verbindende bestemming gegeven door het gewestplan, onwettig is.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de gebrekkige bekendmaking van het gewestplan niet wordt aangetoond; dat ze terzake feitelijke kritiek uit op de wijze van vaststelling door de

gerechtsdeurwaarder in de gemeenten Drogenbos, Sint-Pieters-Leeuw en Sint-Genesius-Rode;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat de gerechtsdeurwaarder op het gemeentehuis van de gemeenten Drogenbos, Sint-Pieters-Leeuw en Sint-Genesius-Rode heeft nagekeken of het gewestplan inderdaad is neergelegd zoals de stedenbouwwet het vereist, dat in de gemeente Sint-Pieters-Leeuw de orthofotoplannen, de kaarten met de bestaande toestand en enkele bestemmingsplannen ontbreken, in de gemeente Sint-Genesius-Rode de ontwerpplannen, de orthofotoplannen en de kaarten met de bestaande toestand, dat in de gemeente Drogenbos geen enkel plan ter beschikking gesteld kon worden, dat de beweringen van verwerende partij niets afdoen aan het feit dat niet alle kaarten op het gemeentehuis zijn neergelegd, dat de onvolledige bekendmaking van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse ook blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State en niet wordt tegengesproken door verwerende partij; dat verzoekende partij nog wijst op het artikel 100 en 108, § 3 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 en het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 23 februari 1994 houdende bepaling van het normatieve en niet-normatieve gedeelte van het definitief vastgestelde gewestplan, dat dit niet wegneemt dat in de gemeenten Sint-Pieters-Leeuw en Drogenbos ook verschillende bestemmingsplannen ontbreken, dat daarbij komt dat op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd deze bepalingen nog niet van kracht waren en het gewestplan geenszins had kunnen gehanteerd worden om de vergunning te weigeren, dat de Raad reeds heeft beslist dat de vóór de bekendmaking van het gewestplan opgelegde formaliteiten beoordeeld moeten worden volgens de wetgeving die van kracht was op het ogenblik van de beslissing over de vergunningsaanvraag;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie aanvoert dat op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen, het gewestplan op grond van de toen geldende regelgeving niet tegenwerpelijk was aan verzoekende partij, dat de regelgeving achteraf is gewijzigd, daaraan niets kon verhelpen, dat na vernietiging de minister opnieuw moet oordelen op grond van de dan geldende regelgeving, waarvan thans niemand met zekerheid kan zeggen of zij de regularisatie van het gebouw in kwestie onmogelijk zal maken; dat bovendien de minister bij het

nemen van het bestreden besluit geen rekening heeft gehouden met het feit dat het betrokken gebouw deels in natuurgebied en deels in industriegebied is gelegen;

Overwegende dat artikel 10 van de stedenbouwwet, zoals het gelding had op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, de verplichting oplegt om het gewestplan in zijn geheel, dit is met inbegrip van de orthofotoplannen die de bestaande feitelijke toestand weergeven en van de kaarten met de juridische toestand, in het gemeentehuis ter inzage van het publiek te leggen en om die neerlegging ook aan het publiek bekend te maken op de wijze die het bepaalt; dat enkel door het geheel van alle elementen van de opgelegde bekendmaking de precieze rechten en verplichtingen van alle betrokken overheden en particulieren volledig kenbaar zijn gemaakt zoals artikel 190 van de Grondwet het vereist; dat, zolang de vereiste bekendmaking door de aanplakking van het bericht van neerlegging en door de neerlegging van het gehele gewestplan in het gemeentehuis, niet in alle bij het gewestplan betrokken gemeenten heeft plaats gehad overeenkomstig artikel 10 van de stedenbouwwet, het gewestplan niet tegenwerpeijk, en derhalve niet verbindend is; dat uit geen enkel gegeven van de zaak blijkt dat op het ogenblik van het bestreden besluit de alsdan voor de bekendmaking van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse opgelegde formaliteiten naar behoren waren vervuld; dat hieruit volgt dat de bestemmingsvoorschriften van het bij het koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse niet tegenwerpeijk zijn aan de vergunningsaanvrager en derhalve tegen hem niet als een wettig weigeringsmotief konden worden ingeroepen op grond van de toen geldende regelgeving; dat het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 1 juli 1993 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende de verwerping van het beroep van de n.v. CATALA tegen de beslissing van 15 oktober 1992 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant haar de vergunning weigert voor het uitbreiden van een

fabriek aan de Broekstraat te Sint-Pieters-Leeuw, kadastraal bekend sectie A, nrs. 437c, 438c, 439c, 440c, 442c, 443c, 499b en 513v.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zestien december 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.